

РЕШЕНИЕ

№ 551

гр.Я., 09.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, XVI СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: Георги Ст. Георгиев

при участието на секретаря Е.Г.А.В.
като разгледа докладваното от Георги Ст. Георгиев Гражданско дело №
20222330101295 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по искова молба, вх. № *** г. предявена от „ИНТЕР ПАУЪР“ ООД, ЕИК ***, представлявано от Г.П.Г., с адрес гр. Г., ул. ***, чрез пълномощник адв. П. К.- САК, срещу „Т.“ ЕООД, ЕИК ***, представлявано от С. И.Т., с адрес: гр.Я., ул. „Г. С. Р.“ № *** за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата 7925,00 лева, представляваща незаплатена главница по фактура №*** г., ведно със законна лихва за периода от 22.02.2022 г. до изплащане на вземането, за които суми в производството по частно гр. дело № *** г. на ЯРС, 8-ми състав, е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК.

Ищецът твърди, че ответника му възложил да достави стоки- съставна част от инсталация, които да монтира. Уточнени били прогнозните параметри на заданието и след това бил платен от ответника аванс за необходимите видове стоки, доставни и монтажни услуги, срещу който била издадена фактура. До м. декември 2021 г. били извършени всички нужни доставки на стоки и монтажни работи, като ищецът описал окончателното количество, цени и видове доставени стоки и извършени монтажни услуги, като от общата им стойност приспаднал вече платения аванс и оформил фактура, която предоставил на ответника. Във фактурата, от общата стойност на доставките била приспаднала стойността на авансовото плащане и общата цена, посочена във фактурата бил остатък от общата цена на доставките, който не бил платен и се претендирал. Ответника не бил възразявал срещу доставените стоки/ или извършения монтаж, но до момента на бил заплатил стойността на фактурата, въпреки многократните покани от служители на ищеца. Същия имал законовото и договорно задължение да плати цената на доставката и монтажа, както и законовото задължение за заплащане на обезщетение за забава в размер на законните лихви върху неплатената на падежа главница.

Ищеца депозирал заявление по чл.410 ГПК, като било образувано ч. гр. дело №

*** г. по описа на ЯРС, по което ответника възразил в законоустановения срок, че не дължи, с оглед на което се предявява настоящия установител иск.

Иска се уважаването на иска и присъждане на разноски за настоящата инстанция.

В с.з. ищецът не изпраща законен представител, като се представлява от пълномощник адвокат, сочи доказателства и претендира за уважаване на предявените искове.

Правното основание на предявените обективно съединени искове е чл. 422, ал.1 ГПК, вр. чл. 266, ал.1 и чл.86, ал.1 ЗЗД.

В законоустановения срок по чл.131 ГПК, ответното дружество, чрез пълномощник адвокат, със съдебен адрес в гр.Я., ул. „Б***, чрез адв. Г. Д.- ЯАК са подали отговор на исковата молба. Счита се, че предявения иск следва да бъде отхвърлен като неоснователен. Твърди се, че изложените твърдения не отговаряли на обективната истина. За извършването на ремонт и изграждане на система за домашна автоматизация в апартамент находящ се в гр. С., ответника договарял с Р.П., посочена като МОЛ на „Смарт Инженеринг груп“ ЕООД. Постигната била устна договореност да бъдат извършени дейности свързани с поставяне на гипс картон, шпакловки и боя по стени и тавани, както и изграждане на смарт инсталация и осветление. Договореният срок за изпълнение на възложените работи бил два месеца, считано от 10.06.2021 г. Твърди се, че към днешна дата нямало оферти, договори, приемно-предавателни протоколи или актове за изпълнение свързани с тази част от СМУ. За дейностите извършвани в апартамента били издавани фактури от „Смарт Инженеринг груп“ ЕООД и съответно дружеството ответник било заплащало дължимите суми на издателя на фактурите. Поради неизпълнение на голяма част от договорените дейности фирмата изпълнител „Смарт Инженеринг груп“ ЕООД, след издадени четири фактури на обща стойност 14600,00 лв. с ДДС, платени от ответника, издал към последния кредитно известие № *** г. на стойност 4000 лв. с ДДС. Тъй като сумата по кредитното известие не била възстановена на ответното дружество, последните предявили иск против „Смарт Инженеринг груп“ ЕООД по който било образувано гр. дело № *** г. по описа на ЯРС. За всички дейности свързани с осветлението и автоматизираната инсталация, лицето Р.П. предоставила на ответното дружество четири оферти- две изходящи от „Елко ЕП България“ ООД и две изходящи от „Интер пауър“ ООД, но в последствие била издадена авансова фактура № *** г., но не от „Елко Еп България“ ООД, а от „Интер пауър“ ООД, за дейности които следвало да се изпълнят до 31.08.2021 г. Твърди се, че след многократно заменяни неработещи за системата осветителни тела и устройства, дейностите на Смарт Инженеринг груп“ ЕООД били преустановени на 05.11.2021 г., като довършителните работи и завършването на обекта ответното дружество извършило за своя сметка. Получени оферти или договорености за изграждането или доставка на система за домашна автоматизация при параметрите и в обем описан в предоставената по делото фактура с дружеството ищец нямало. Голяма част от посочените във фактурата компоненти не отговаряли на действителните количества, като не било ясно по какъв начин са определени единичните им цени. Представената по делото фактура не била получена от ответното дружество и не била осчетоводявана при него, с оглед на това, че не бил се намирал в договорни отношения с дружеството ищец и не бил възлагал на това дружество извършване на ремонтни работи, както и доставка на посочените във фактурата стоки.

Счита се, че предявения иск е неоснователен и като такъв следвало да бъде отхвърлен и присъждане на разноски за настоящата инстанция.

В с.з. ответното дружество се представлява от законен представител и пълномощник адвокат, сочат доказателства и пледират за отхвърляне на исковете.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от **фактическа страна**:

Не е спорно по делото, че по заявление на ищеца е образувано ч.гр.д. № *** год. по описа на ЯРС, по което съдът е издал заповед за изпълнение, с която е разпоредено длъжникът да заплати на заявителя сумата от 7925,00 лв.-представляваща главница за период от 23.12.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на постъпване на заявлението в съда – 22.02.2022 г. до окончателното изплащане на вземането. Заповедта за изпълнение била връчена на длъжника, като в законоустановения срок същия е подал възражение, че не дължи изпълнение на вземането по издадената заповед за изпълнение, поради неизпълнение и некачествено изпълнение, фактуриране на стоки в повече от доставените.

С разпореждане от 15.04.2022 г. на ищеца е указано да предяви иск по чл. 422 от ГПК съгласно чл. 415, ал.1, т.1 от ГПК, с оглед на което се предявява настоящия иск по чл. 422 ГПК.

По делото са приложени фактура № *** г., за сумата от 5161, 03 лв. с ДДС и фактура № *** г., за сумата от 7925, 56 лв. с ДДС.

От страна на ответното дружество са представени и приети писмени доказателства, а именно- оферта за изграждане на система за домашна/ сградна автоматизация № *** от *** г. на обща стойност с ДДС в размер на 4914, 79 лв.; оферта за изграждане на електроинсталация/ осветителна LED инсталация № *** г. на обща стойност с ДДС в размер на 851, 96 лв.; оферта за изграждане на система за домашна/ сградна автоматизация № *** г. на обща стойност с ДДС в размер на 7008, 86 лв.; оферта за изграждане на електроинсталация/ осветителна LED инсталация № *** г. на обща стойност с ДДС в размер на 1851, 29 лв.; фактура № *** г. със сума за плащане в размер на 5000, 00 лв. по банков път; фактура № ***** от *** г. със сума за плащане в размер на 2000, 00 лв. по банков път; фактура № *** г. със сума за плащане в размер на 3600, 00 лв. по банков път; фактура № *** г. със сума за плащане в размер на 4000, 00 лв. по банков път; кредитно известие № *** към фактура № *** за сумата от 4000 лв. с ДДС; преводно нареждане за кредитен превод с основание за плащане по фактура № *** г. за сумата от 5000 лв.; преводно нареждане за кредитен превод с основание за плащане по фактура № *****/*** г. за сумата от 2000 лв.; преводно нареждане за кредитен превод с основание за плащане по фактура № *** г. за сумата от 3600 лв.; преводно нареждане за кредитен превод с основание за плащане по фактура № *****/*** г. за сумата от 4000 лв.; искане за представяне на документ и писмени обяснения от задължено лице № *** г. във връзка с извършването на проверка от НАП, отговор до НАП.

От страна на третото неучастващо по делото лице са представени писмени доказателства.

По делото са събрани гласни доказателства, чрез разпит на свидетеля М. Д. Д., без родство със страните. Същия заявява, като знаел, че „Интер Пауър“ ООД била изпълнявала дейности по ремонт на електро-инсталация и инсталиране на смарт системата в обект на „Т.“ ЕООД, който се намирал в гр. С., в ж.к. М., точен адрес не можел да посочи. Заявява, че работил във фирма „ЕЛКО ЕП България“ ЕООД, на която бил ***. В този обект те доставили цялото оборудване за смарт системата и след това направили настройките по изискванията на г-н Т., кой ключ коя лампа да управлява, както и програмиране на софтуерната част от системата. Това било възложено от г-н Т. на „Интер Пауър“ ООД, а тяхната фирма получило възлагане от „Интер Пауър“ ООД. Те водили разговори с клиента на „Интер Пауър“ ООД г-н Т., за да се улеснял процеса на работата и да не минавало през „Интер Пауър“ и после към тях, а направо, тъй като настройките ги направили съгласно неговите изисквания, както и избора на някои рамки, ключове и т.н. Имал даже скрийн-шотовете на кореспонденцията, която водили във Вайбър, за избора на оборудването и настройките. Фирма „Интер Пауър“, освен ремонта на ел.инсталацията и монтажа на смарт системата, не били извършвали други строителни работи в този обект. Техниците, които били там, били ел.техници. Те извършвали ремонт на инсталация, монтаж на осветление и монтаж на смарт системата. Другите строителни работи били извършвани от друга строителна фирма, която реално ги препоръчала тях, за да извършват дейността си. Те били препоръчали „Интер Пауър“ ООД, а те вече препоръчали тях. Другата фирма била „Смарт Инженеринг“ ООД или „Смарт Инженеринг Груп“ ООД, нещо такова. Този, който бил отговорен за обекта бил С. Д., а вече той какви хора бил наемал за обекта, нямал си на представа. Не можел да се сети къде било седалището на тази фирма „Смарт Инженеринг“. Може би тогава бил го проверявал, но не помнел. Тази фирма не била работила по доставката и монтажа на ел.системата. Те правили плочки, шпакловки, боядисване, а „Интер Пауър“ ООД правила инсталацията и осветленията, и смарт хоум системата, за която били повикани, за да я настроят. Дейността, която те изпълнявали в обекта, всичко било приключено и настроено от тяхна страна. Даже, миси че при първоначалното приключване и той бил там и направили настройките. След това било имало допълнителни изисквания от г-н Т. за лека настройка по системата, което техен служител направил дистанционно или

отишъл на място, но не било имало никакви възражения по начина на работа или настройките на смарт инсталацията. Доставките от тяхната фирма за този обект им били платени от „Интер Пъуър“ ООД. Те били оформени документално с фактури, като нямали неплатени фактури и доставки по този обект към тях.

На въпроси на пълномощника на ответника, свидетеля отговори, че през повечето време бил ходил и той, както при първоначалния оглед, когато ги наела „Интер Пауър“ ООД, както и след това няколко пъти, за да видел как се случвало обекта и да видел дали има готовност да влязат, за да инсталират системата, както и да уточнят изискванията на г-н Т.. Работило се по въпроса касателно строителните-монтажните работи. До каква степен били готови, не бил специалист, и не можел да кажа точно, но имало боядисани стени. Защото знаел, че те били имали отношения с г-н Т.. Те били от тази фирма „Смарт Инженеринг Груп“ ООД. С. Д., той му казал кой е бил там. Проверявал си хората, с които работел. Нали те изисквали да бъде готово това нещо, и тогава да инсталирали тяхната техника, защото тя била скъпа. Те контактували със С. Д. и той им каза от коя фирма са.

Свидетеля М. В. С., без родство със страните посочва, че бил главен изпълнител на обекта. Работил към „Интер Пауър“ ООД, като от самото начало бил почнал на обекта до самия край. Обектът се намирал в С., кв. М., като бил блок и улица не можел да кажа. От самото начало до самия край бил участвал в изпълнението на ел. инсталация, както и в частта със смарт системата. „Интер Пауър“ ООД извършили ел. инсталацията и смарт системата, също. Мисли, че имало екип от други момчета, но не бил се интересувал точно от къде били, като извършвали шпакловка и боядисване, като по никакъв начин, тези другите момчета от другия екип, не били работили по ел.инсталацията и смарт системата. Всичко, което той знаел за договорката, било приключено и било работещо. В обекта доста пъти се били виждали с г-н Т., като в края, лично към него, не бил имал оплаквания при положение, че той отговарял за изпълнението и бил главен изпълнител за обекта. Не съм чувал да е имал възражение към работата в обекта, където идвал и познавал С. Д.. Мисли, че бил идвал един-два пъти в самия обект, като идвал бил в обекта във връзка със строителните дейности от неговата фирма. Последната била с екип от другите момчета, които не били към тяхната фирма. Лед лента ***2835 – 24 Голд, около 65 метра, ползвана била такава лента. Тази лента, се използвала за скрито осветление, монтирала се в таваните. Правен бил демонтаж на лед лента. На клиента първоначално не му харесвало избрания цвят, който беше избрал той. Първо беше избрал цвят, който на място не му харесал, и след това се демонтирала и монтирала друга лента.

В тази връзка пълномощника на ответника се противопостави на задаваните от пълномощника на ищеца въпроси на свидетеля, като последния следвало да опише какво било вложено, а не да се съгласява. В тази връзка свидетеля посочи, че

материалите, които не се виждали с просто око, а те повечето не се виждали с просто око, това били няколко вида лед ленти, няколко вида трансформатори, няколко вида релета и инпут модули, клемите, за които споменал. Доста неща, самите крушки с просто око също не могли да се видели, окабеляването също.

На въпроси на пълномощника на ответника, свидетеля посочи, че със С. Д. се познавали от преди, преди да работили в този обект. Познавали се по линия, с връзка с бившата му приятелка. Неговата бивша приятелка, била негова бивша колежка – Р., като имал предвид другата свидетелка – Р.П.. Тя била тяхна колежка в самата фирма „Интер Пауър“ и той бил работил с Р.П. в „Интер Пауър“ ООД. Няма представа как на фирма „Интер Пауър“ ООД било възложено изпълнението. М. Д. го познавал, като той бил идвал на обекта за настройка на смарт частта. Не можел да отговори на въпроса колко пъти бил идвал М. Д. на обекта. Когато той бил приключил тотално с всичките неща и бил проверил дали всичко било наред, тогава се правила настройката на смарт частта. Материалите, които те били монтирали и вложили на обекта, било имало вариант да ги вземе от самия магазин и да ги нося на обекта, имало бил вариант и да им ги доставят. Имали магазин физически, който бил на „Интер Пауър“ ООД. Физически, материалите ги взимали от колегата им, който бил на работа в случая. Р.П. работила към момента на изпълнението на конкретния обект в този магазин.

Свидетелката Р. С.а П., без родство със страните посочва, че преди около две години се запознала с г-н Т. чрез бившия ѝ приятел С. Д., който започнал да извършва строителни и довършителни дейности в апартамента му в гр. С., ж.к. М.. В последствие г-н Т. пожелал да се инсталира смарт хоум система, и да му се достави и монтира осветлението. Започнали да работят, като фирма „Интер Пауър“ ООД, в която тогава работела, като *** в магазина на бул. „*** в гр. С.. Започнали с г-н Т. преговори, направили му оферта, оглед, и пуснали авансова фактура в размер на 5000 лв., която той заплатил и се съгласил с офертата, която му изготвили. Започнали доставка, монтаж, и след като завършили обекта, пуснали финална фактура. Тази финална фактура била фактурата, която той отказал да заплати на „Интер Пауър“ ООД. Изпратила му мейл с финалната фактура, при което получила отговор от негова страна, че той нямало да заплати тази фактура към „Интер Пауър“ ООД, защото не бил доволен от работата на „Смарт Инженеринг“, в случая С. Д.. В последствие разбрала, че те имали техни проблеми и тъй като имали приятелски отношения се надявала същите да бъдат разрешени между тях, защото фирма „Интер Пауър“ ООД никога не била извършвала строително-довършителни дейности, като нямали нито екип, нито извършвали такива услуги. Във фирмата в която работила във всъщност тогава били извършвани само електро и смарт хоум системи. Не смятала, че смесването на строително-довършителните дейности и електрото имали нещо общо, нито като фирми, нито като дейности, нито като служители. Няколко пъти била ходила на обекта, като за да започне работа „Интер Пауър“, имало неща, които се довършвали в последствие, но

повечето трябвало да бъдат довършени. Когато „Интер Пауър“ завършила работата в обекта, г-н Т. не бил правил никакви възражения относно работата на фирмата в обекта, бил доволен в началото. В последствие, когато започнаха тези проблеми, за които казвала, и разговорите с него, той казал, че му липсвали никакви неща, които, те предложили с техника да отидат и да погледнат, но той отказал. Едно реле, което било свързано със смарт системата, но то не липсвало. Гарантирала, че лично го била приготвила и било доставено и монтирано. Няма как без него системата да работила. Не присъствала при тестването на системата, но системата била пробвана и работила. При пробването на системата, мисли, че били М., мисля че бил и г-н С., който работел към смарт системите и г-н Т. са били при пробването на смарт системата.

На въпроси на пълномощника на ответника, свидетелката посочи, че била служител на „Интер Пауър“ ООД, докато се правели тези дейности в обекта. Със „Смарт Инженеринг Груп“ отношенията ѝ били с бившия ѝ приятел, който работел с тази фирма, като той движел абсолютно всичко, като той в смисъл се занимавал със строително-довършителни работи, а фирмата била нейна. Тя била регистрирана на нейно име и била *** на „Смарт Инженеринг Груп“, които извършвали строително-довършителни работи, която ги направила. Г-н С. Д. препоръчал фирма „Интер Пауър“ ООД, тъй като имали други обекти, които били успешни, в които били си партнирали успешно и нямали проблеми. Материалите, които били вложени за ел. частта били на „Интер Пауър“ ООД. Нищо свързано с електро, нито кабели, нито ВАГО-клеми, не било минавало през „Смарт Инженеринг Груп“. Всичко това нещо било доставено и поръчано от фирма „Интер Пауър“ и било дължимо, доколкото знаела и към днешна дата, на „Интер Пауър“. Двете фирми нямали нищо общо, освен нея, за което тя изключително много съжалявала. Имала страхотни проблеми тогава с бившия си работодател „Интер Пауър“, във връзка с тези неща, тъй като фирмата била препоръчана по времето, когато тя била служител там и понесла негативите, но „Интер Пауър“ си свършила работата безупречно, както винаги и не смятала, че трябва тя да била потърпевш. Друго дружество не било участвало в работата, която извършвала „Интер Пауър“ ООД, до приключването на всичко. „Интер Пауър“ си имала доставчици, разбира се, тъй като те не били производители на смарт, на електрото, те си ги поръчвали от другаде, но били изпълнители. Те го продали и те го монтирали. Като *** работила тогава в „Интер Пауър“ и участвала пряко. За другите работи, това, което изпълнявала „Смарт Инженеринг Груп“, не било разговаряно с мен. Това били лични неща и не желала да ангажира, но тази фирма била на бабата на бившия ѝ приятел, след това я бил прехвърлил на нея и той започнал да работи с нея. В последствие тя наследила явно негативите на фирмата, нямала нищо общо с това, което той се занимавал, но това било лично нейн проблем и нейна грешка.

На въпроси на пълномощника на ищеца, свидетелката отговори, че доколкото знаела, към фирма „Смарт Инженеринг Груп“ ООД, г-н Т. бил платил всичко, което

било фактурирано. Това, което чула от г-н Д. било, че г-н Т. бил точен човек. Но нейния проблем не бил оправен, и тя поела много негативи от това нещо. В последствие разбрала, че той не бил плащал и на други фирми, че това била политика на фирмата, да кажели, че не бил доволен от извършените дейности, но това били неща, които чула, само слухове и тя не можела да каже категорично, че било така.

Свидетелката Й. К. К., живееща на съпругески начала с ***я на ответната фирма посочва, че била запозната с ремонта, който бил извършен в гр. С., на обект на г-н Т.. Ремонт в гр. С., ж.к. М. 4 се извършвал от г-н С., как била фамилията, нямала идея, като нямала идея как му била фирмата. С неговата ,към онзи момент, предполагала, че жената с която той живеел, с нея било договорено всичко, свързано с осветлението и това, което се правил като допълнителни дейности в домът им. Тя живеела на съпругески начала с г-н Т., като във връзка с този цялостен ремонт била разговаряла със С. и Р.. Имала предвид присъстващата в залата свидетелка Р.П.. Разговорите, които тя била водила с г-жа Р.П., били във връзка с осветление и окачени тавани в детска стая, стая спалня, това били. От там били правени договорки за как би изглеждало осветлението в детска стая, какви осветителни тела да се монтират и как да се изгради това нещо. Не знаела в какво качество и като представител на кое дружество била разговаряла с нея Р.П.. Не можела да отговори на въпроси за видовете работи, които трябвало да се изпълнят, дали били уговаряни само с нея или с някой друг. Тя лично била разговаряла със С. и Р.. Не знаела те помежду си кой какви отговорности и ангажименти бил имал. Със С. били уговаряли неща като боядисване на стени, като по-скоро СМР-та, а с Р. били разговаряли за осветителни тела. Нейното убеждение било, че те го приемали като съвместна дейност, разбира се. Те винаги били разговаряли с тях като едно общо. Когато се говорило със г-н С., като за окачени тавани и осветление по тях, той казвал, че ще предаде на нея. В този случай тя приемала, че те работили заедно. Не знаела фирмите, които били свързани с лицата, знаела лицата, с които била разговаряла. Конкретни фирми не знаела, конкретни лица знаела. Не мислила, че нещо от свършената работа би следвало да бъде прието. И не знам дали изобщо било прието. Защото, всичко, което било в частта, което било договорено със С. и Р., дори и към настоящия момент не било оправено. В частта, която била по самия ремонт на жилището, изпълнението било под всякаква критика. Нямало нещо, което да било свършено както трябва, таваните падали, всичко било ужас. А в частта осветление, това, което били договаряли, си спомнила само едно единствено нещо, което имало като проблем, едни лед ленти, които били. Те искали да светят в бяло, като те били доставили ленти да светят в жълто и след това трябвало да се демонтират и да се доставяли нови. Предполагала, че това нещо било свършено, след като светило в бяло.

На въпроси на пълномощника на ищеца, свидетелката отговори, че с Р. и С. се срещали в самото жилище в М. 4, като там разговаряли с тях. Не била посещавала

офис, магазин, склад, във връзка с договорките. Не можела да каже, че ѝ било известно да имало неплатени сметки, но знаела, че след като били тук, явно имало.

На въпроси на съда свидетелката отговори, че не можела да каже за плащанията, там отговарял г-н Т.. Знаела, че към С. определено имало плащания, по фактури. Лично тя била виждала как той превеждал фактури, на лицето не, по-скоро били на някоя от фирмите на С.. Осветление имало навсякъде. Смарт системата като цяло, която била в къщи, тя отдавна била изключена и не работила изобщо, защото още от самия момент, в който тази система била изпробвана да работи, тя работила некоректно. В нея имало част климатици, едни специфични адаптори или как се казвали, не знаела, не била технически запозната, които трябвало да включват и изключват климатиците. Те създавали проблеми с падане на електронно табло, спиране на тока на цялото жилище. В зимните сезони духало студено.

На въпроси на пълномощника на ищеца свидетелката отговори, че гаранционни обслужвания след приключване на работата не били уточнявали с Р. и С..

По делото е назначена и изготвена съдебно-икономическа експертиза от вещо лице С. Д., което съдът не намира основание да не кредитира, и от която се установява, че на основание направените справки в счетоводствата на двете страни, както и ТД на НАП- Бургас, офис Ямбол, че в счетоводството на ищцовото дружество процесната фактура № *** г. била осчетоводена, съгласно нормативните разпоредби, дължимия ДДС бил внесен. Фактура № ***/*** г. била обект на реверсия на НАП и била включена в РА, заедно с начислените лихви, като задълженията по същия били платени. По отношение на анализирания фактури, като се вземели предвид констатациите на РА, счетоводството на ищеца било водено редовно.

В счетоводството на ответника фактура № ***/*** г. била осчетоводена, съгласно нормативните разпоредби, въведена била в Дневник за покупките за данъчен период м. 06.2021 г., и правото за ползване на данъчен кредит било упражнено. Процесната фактура № *** г. не била получена от ответното дружество, съответно не била въведена в счетоводните му регистри, като съответно- по отношение на нея правото за ползване на данъчен кредит не било упражнено. По отношение на анализирания фактури, счетоводството на ответника било водено редовно.

Фактура № ***/*** г. била осчетоводена в счетоводството на „Т.“ ЕООД, въведена в Дневника на покупките по ЗДДС за данъчен период м.06.2021 г. и правото за ползване на данъчен кредит било упражнено.

Процесната фактура № *** г. не била получена в счетоводството на ответното дружество, респ. не била осчетоводена и не била включена в дневниците на покупки за периода от м. 12.2021 г. до м.08.2022 г., като констатираното се потвърждавало от ТД на НАП- Бургас, офис Ямбол.

На *** г. от сметката на „Т.“ ЕООД в „Уникредит Булбанк“ бил извършен превод по сметка на „Интер Пауър“ ООД в „ОББ“ н размер на 5 161, 03 лв., с основание фактура № ***/*** г.

По отношение на процесната фактура № *** г. нямало данни за извършени плащания в счетоводството на ищеца и на ответника.

В съдебно заседание в.лице поддържа представеното заключение, като същото било изготвено на база справка в счетоводството на двете страни и в НАП.

На въпрос на пълномощника на ищеца, в.лице отговори, че твърдението, относно това, че фактурата не била получена в счетоводството, се базирало на устни данни от счетоводството на ответника, като самото ѝ неосчетоводяване вече било проверено, както в регистрите на счетоводството, така и в НАП.

Заключението на вещото лице, съдът кредитира като обективно и безпристрасно изготвено и неоспорено от страните.

По делото е назначена и изготвена съдебно-електротехническа експертиза от вещо лице доц.д-р инж. С. Б., което съдът не намира основание да не кредитира, и от която се установява, че осветлението на огледалото на банята в дясно не се изключвало, същото светило непрекъснато. Джакузито в същото помещение не било свързано към ел. системата. В банята старата тавана бил негрундиран, ронлив, лед лентите за осветление били положени на тавана, реализирани връзки с Ваго клеми и монтирани свободно висящо ил. Кабели. Липсвали допълнително поставено декоративно пано, така, че да се реализирали естетически завършен „светещ“ таван. В коридора по данни на собственика на имота, лунички на тавана били съществували, преди ремонта, поставени допълнително лед ленти, които при огледа функционирали без забележка. В хола били налице монтирани на тавана лунички, реализирани на три кръга, с поставени димируеми ключове (превключващи устройства). При проверка на тяхното функциониране се констатирало, че невинаги, успешно сработвала функцията за димиране. Осветлението над картината работила непрекъснато, без възможност за изключване. На щорите били монтирани релета за управление, като електрическия корниз функционирал, но щорите не могли да се управляват от монтираните на колоната на терасата ключове. Лед ленти поставени в алуминиевите профили на тавана пред щорите функционирали нормално, димируеми. В кухнята бил поставен двоен ключ, като осветлението се димирало. В малкия коридор бил поставен двоен ключ, като лявата част работила, но дясната не функционирала. В стаята зад кухнята имало работещ корниз, димируеми ключове и лед осветление- работещи. В спалнята били монтирани два броя квадратни лед панели, димируеми, функциониращи. Функциониращи лед ленти, поставени над окачения таван. В дневната монтирани лунички на окачен таван, димируеми – функциониращи. Домофона монтиран до входната врата бил неработещ. Ел. таблото, монтирано над входната врата било без

преден лицев капак. С оглед на посоченото в. лице заключава, че на база извършен визуален оглед, без демонтаж на елементите на смарт системата, както и без наличие на какъвто и да било технически проект, експертизата приема за вложени следните материали кореспондиращи с фактура № *** г. по позиции, изброени в самата експертиза от 1-60. Позициите 52-60 експертизата приемала за реалистични, но не би могла да определи точен брой клеми и дължини на кабели, предвид на завършен етап на ремонт. Същите би следвало да се определят точно с подписване на приемо-предавателен протокол, още на етап изграждане, преди въвеждане в експлоатация.

В съдебно заседание в.лице поддържа представеното заключение, като същото било изготвено съобразявайки се с писмените материали по делото и реализиран оглед на място в гр. С..

На въпроси на пълномощника на ищеца в. лице отговори, че в края на експертизата посочил, че за позициите 52 до 60 не би могло да се определи точния брой клеми и дължини на кабели, предвид завършения етап на ремонта. Това били елементи, които били скрити в стени и тавани. Някой от тях нямало как конкретно да се определели, като точния брой клеми, дължини на кабели, на лед ленти, тъй като и при тях имало направени завои и усуквания. За голяма част от тях било нужно да се правят разходи за къртения, за да се установял точния брой клеми, дължините конкретно на всяка една от лед-лентите.

Заключението на вещото лице, съдът кредитира като обективно и безпристрасно изготвено и неоспорено от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните **правни изводи:**

Предявеният иск е с правно основание чл.422 вр. чл.415 от ГПК има за предмет да се установи съществуване на вземането, за което е издадена заповед за изпълнение по реда на чл.410 и сл. от ГПК. За успешното провеждане на установителен иск в тежест на ищеца е да докаже твърдението си, че ответника му дължи сумите за които е издадена заповедта за изпълнение. В това исково производство задължение на ищеца е да установи основанието и размера на вземането, за което се е снабдил със заповед за изпълнение срещу ответника – длъжник, който следва да докаже възраженията си срещу вземането.

В случая вземането на ищеца произтича от сключен между страните договор за изработка, който е уреден в чл.257-269 ЗЗД. Същият е консенсуален, двустранен, възмезден и неформален договор.Той се счита за сключен с постигането на съгласието на страните по него и създава задължение и за двете страни-за изпълнителя да изработи нещо на свои риск,съобразно поръчката на другата страна, а възложителя да приеме изработеното, съобразно поръчката и да заплати възнаграждение на изпълнителя.Предметът на задължението на изпълнителя е конкретен трудов

резултат.В случая договора е сключен между лица,които имат качеството на „търговци“ и е във връзка с упражняваната от тях дейност, с оглед на което по см.чл.1 ТЗ,сделката е търговска и съгласно чл.288 ТЗ спрямо нея намират приложение общите разпоредби на ТЗ,относно търговските сделки и субсидиарно се прилагат специалните разпоредби на ЗЗД,относно договора за изработка.Заплащането на възнаграждението е основно задължение на възложителя, като страна по договора за изработка и основното право на изпълнителя по чл.266,ал.1 ЗЗД, което става изискуемо към момента на предаването и приеманите на готовия трудов резултат. Безспорно между страните е бил сключен договор за изработка, който е валиден и поражда правни последици.Постигнатото между страните съгласие е необходимото и достатъчно условие, за да се счита договорът за сключен, като не е предвидена задължителна форма за неговата валидност. По силата на същия ищцовото дружество, в качеството на изпълнител се е задължило да изработи на свой риск изграждане на система за домашна/ сградна автоматизация и изграждане на електроинсталация / осветителна Led инсталация в апартамента на ответното дружество намиращ се в гр. С., като ответното дружество в качеството си на поръчващ се е съгласило да заплати възнаграждение.

От събраните гласни доказателства по делото,чрез разпитаните свидетели, включително и този на ответното дружество се установява, че доставките и монтирането на изработеното в апартамента в гр. С. е извършено.

В тази връзка съдът следва да отбележи, че в чл.264, ал.1 ЗЗД е регламентирано задължението на поръчващия да приеме изработеното и да заплати уговореното възнаграждение. Съгласно правната доктрина и съдебната практика понятието „приемане“ включва в себе си фактическо и правно действие, а именно: преминаване на властта върху изработеното от изпълнителя към поръчващия и изразяване /мълчаливо и изрично/ на изявление от страна на поръчващия, че счита работата за съобразена с договора. Тълкувайки разпоредбата на чл.264, ал.1 ЗЗД, вр. с чл.264, ал.2, изр.1 ЗЗД и чл.265, ал.1 и ал.2 ЗЗД , съдът намира, че законът задължава поръчващия при приемане на работата да направи всичките си възражения ако изпълнената работа се отклонява от поръчката или е с недостатъци, или недостатъците да правят работата негодна за нейното договорно или обикновено предназначение. В последния случай поръчващия би имал право да развали договора и съответно не би дължал никакво възнаграждение – чл.265, ал.2 ЗЗД, а в останалите случаи - да се ползва от някои от алтернативно уредените права по чл.265, ал.1 ЗЗД, ако е заявил съответните възражения при приемането.

В конкретния случай съдът приема, че елементите на Смарт системата (материалите) в апартамента на ответното дружество в гр. С. са вложени. В тази връзка е и заключението на в.лице по изготвената и приета от съда съдебнотехническа експертиза. Този извод на съда не се променя и с оглед заключението на в.лице, че

част от елементите, касаещи позиция 52-60 в експертната, не са видими при огледа направен от същото, предвид завършен етап на ремонта. Заключение на в.лице е изготвено на база писмените материали по делото и реализиран оглед на място в гр. С. и същото не може да внесе съмнение в истиността на отразените във фактурата факти досежно реалния обем на извършените и вложени елементи на Сمارт системата. В тази насока следва да се имат предвид и поясненията на в.лице, че позиции от 52 до 60 не би могло да се определи точният им брой, а именно клеми и дължини на кабели, предвид завършения етап на ремонта, като същите били скрити в стени и тавани, но с оглед на това, че посочените факти не се оспорват от ответното дружество, съдът приема, че така както са описани в експертната и фактурата, същите са изпълнени и вложени. В тази насока без значение за дължимостта на търсеното възнаграждение са възраженията на ответника за некачествено изпълнение на отразените във фактурата работи, както и че същите не отговарят на действителните количества. Некачественото изпълнение поражда за възложителя права по чл.265, ал.1 ЗЗД, които могат да бъдат упражнени чрез иск или възражение за прихващане, но не освобождава възложителя от задължението по чл.266, ал.1 ЗЗД да заплати на изпълнителя уговореното в договора за изработка възнаграждение.

Отказът да се изплати дължимото възнаграждение, при вече установена фактическа власт върху изработеното в изпълнение на договора, не съставлява упражняване на това право. Упражняването на правото следва да се осъществи с изрично изявление в този смисъл, което да достигне до изпълнителя. Ако констатираните недостатъци не са толкова съществени, че да доведат до разваляне на договора, възложителят следва да заплати дължимото възнаграждение въпреки тези недостатъци. В този случай съгласно чл.265, ал.1 ЗЗД, той може да иска поправяне на работата от самия изпълнител, заплащане на разходите за отстраняването на недостатъците, когато това е извършено от трето лице, или съответно намаляване на възнаграждението. Относно реда за упражняване на правата по чл.265, ал.1 ЗЗД също е формирана задължителна практика на ВКС. С решение № 9/ 05.06.2017 г. по т. дело № 2690/2015 г. на ВКС, ТК, II т.о., е прието, че по отношение на формата, в която следва да се упражнят правата на възложителя по чл.265, ал.1 ЗЗД, не съществува ограничение. Това може да стане както чрез възражение за прихващане със спорни вземания в хода на висящ исков процес по предявен иск по чл.266, ал.1 ЗЗД, така и при възражение за неточно изпълнение, предявено в производството по иска по чл.266, ал.1 ЗЗД. С решение № 84/30.07.2015 г. по т. дело № 1428/2014 г. на ВКС, ТК, I т.о., е прието, че в зависимост от това дали установеният недостатък е поправим или непоправим, но без да пречи на годността на вещта за използване по предназначение или съобразно уговореното, ще следва да се приложи хипотеза на намаляване на възнаграждението с необходимите за отстраняването на недостатъка разходи или с оглед обезценката на изработеното с оглед неподлежащия на отстраняване недостатък.

Хипотезата на чл.265, ал.1 ЗЗД за присъждане на самите разноси за поправката е приложима само в случай на вече заплатено възнаграждение за изработеното, какъвто не е настоящия случай.

Съдът също така не споделя доводите на пълномощника на ответника, че между двете дружества няма сключен договор, като не било установено, че ответното дружество е възложило на ищцовото дружество доставка на стоки, представляващи съставна част от инсталация, която следвало да се монтира от ищеца. Тези твърдения се опровергават както от събраните гласни доказателства, като представители на ищцовото дружество са доставили и монтирали елементите на Сمارт системата, така и от представените писмени доказателства и изготвените и приети без възражения експертизи.

От съвкупната преценка на събраните доказателства, настоящия съдебен състав приема, че безспорно се установява наличието на валидно облигационно отношение между страните, по повод сключен неформален договор за извършване на изработка. В случая за удостоверяване на постигнатите договорености са били издадени процесните фактури, които според съда съдържа всички необходими реквизити: страни, дата на издаване, индивидуализация на работата - LED осветление, електроизграждане, мъниезащитни инсталации, умнен дом, сградна автоматизация и наблюдение, обща стойност, включително начин на заплащане чрез банков превод. По въпросите, свързани с фактурата като документ, доказателствената ѝ стойност и дали тя е основание за плащане на цената на извършените услуги, е формирана съдебна практика, обективизирана в постановените по реда на чл. 290 ГПК - Решение № 166/26.10.2010 г. по т. дело № 991/2009 г. на ВКС, ТК, II т. о., Решение № 42/19.04.2010 г. по т. дело № 593/2009 г. на ВКС, ТК, II т. о., Решение № 46/27.03.2009 г. по т. дело № 454/2008 г., ВКС, II т. о., Решение № 30/08.04.2011 г. по т. дело № 416/2010 г. на ВКС, ТК, I т. о. В същите е прието, че само по себе си, отразяването на фактурите в счетоводството на дружеството, включването им в дневника за покупко-продажбите и ползването на данъчен кредит по тях - представляват недвусмислено признание на задълженията и доказват тяхното съществуване. В настоящия случай, са налице категорични доказателства - заключението на ССЕ, че ответното дружество е осчетоводило фактура № ***/*** г., като е дебитирана, счетоводни сметки 402 „доставчици по аванси“ и 453/1 „Начислен данък за покупките“, срещу кредита на сметка 401 „Доставчици“. Именно поради това съдът приема, че с тези свои действия ответникът е признал наличието на облигационното правоотношение между страните, като в тази насока е и изпратеното писмо от ответното дружество до ТД на НАП-Велико Търново (лист 38 по делото).

С оглед изложеното, съдът намира, че по делото са доказани всички кумулативни предпоставки, обосноваващи наличието на облигационни отношения

между страните, изправността на ищеца и възникналото задължение за насрещна престация в тежест на ответника. Не са релевирани твърдения, респ. ангажирани доказателства за извършено плащане.

Ето защо, съдът намира, че предявеният иск е основателен и следва да се уважи, като се приеме за установено по отношение на ответника, че същият дължи на ищеца сумите, за които е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. № *** г. по описа на ЯРС, а именно: сумата от 7925,00 лв.-представляваща главница за период от 23.12.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на постъпване на заявлението в съда – 22.02.2022 г. до окончателното изплащане на вземането.

С оглед изхода на процеса, на основание чл.78, ал.1 от ГПК в полза на ищеца следва да се присъдят направените по делото разноси по производството в размер на 1844, 10 лв.

Съгласно задължителната съдебна практика - т.12 от ТР № 4/18.06.2014 г. по тълк.дело № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС ответникът следва да заплати на ищеца и направените от последния разноси по заповедното производство в размер на 523, 50 лв.

Водим от горното ЯРС

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО, че «Т.» ЕООД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.Ямбол, ул.»Г. С. Р.» № 37А, ап.1, представлявано от С. И.Т. в качеството му на ***, със съдебен адрес в гр.Я., ул. «Бузлуджа» № 15, ет.3, офис № 16, чрез адв. Г. Д.- ЯАК, дължи на „Интер Пауър“ ООД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. Г., ул. „Кокиче“ № 18, представлявано от Г.П.Г., в качеството му на ***, със съдебен адрес гр.Г., ул. „Свищовска“ № 29, чрез адв. П. К. от САК, сумата от 7925,00 лв.-представляваща главница за период от 23.12.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на постъпване на заявлението в съда – 22.02.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, за които е издадена заповедта за изпълнение № *** г. по ч.гр.д. № *** г. по описа на ЯРС.

ОСЪЖДА «Т.» ЕООД с ЕИК ***, да заплати на „Интер Пауър“ ООД с ЕИК ***, направените по делото разноси в размер на 1844, 10 лв. за настоящата инстанция, както и тези направени направените в заповедното производство по ч.гр.д. № *** г. по описа на ЯРС разноси в размер на 523, 50 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ЯМБОЛСКИ ОКРЪЖЕН СЪД в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____